

ת"פ 49567/10/18 - מדינת ישראל נגד אלמוג ב. ז. בניה והשקעות בע"מ, יעקב קרויזינלבר, איתי מרצקי

בית הדין האזורי לעבודה חיפה

ת"פ 49567-10-18

לפני: כב' השופטת קרן כהן

המבקשים:	1. אלמוג ב. ז. בניה והשקעות בע"מ
הנאשמים	2. יעקב קרויזינלבר
	3. איתי מרצקי
	ע"י ב"כ עו"ד שירה בס-רוזן

-

המשיבה:	מדינת ישראל
המאשימה	ע"י ב"כ עו"ד ישראל שניידרמן

החלטה

1. לפניי בקשת הנאשמים לביטול כתב האישום שהוגש נגדם מחמת פגם או פסול בכתב האישום ומטעמים של הגנה מן הצדק.

הנאשמים

2. **הנאשמת 1**, אלמוג ב. ז. בניה והשקעות בע"מ, היא חברה שעסקה בזמנים הרלוונטיים לכתב האישום בביצוע פרויקט "עמק הכרמל" בנשר. מרכז הפעילות שלה הוא בטירת הכרמל (להלן: **הנאשמת**).

3. **הנאשם 2**, מר איתי מרצקי, שימש בזמנים הרלוונטיים לכתב האישום בתפקיד מנכ"ל הנאשמת ונושא משרה פעיל בה.

4. **הנאשם 3**, מר יעקב קרויזינלבר, שימש בזמנים הרלוונטיים לכתב האישום בתפקיד מנהל פעיל ומנהל ביצוע בנאשמת.

הרקע לבקשה

5. **ביום 21.10.2018** הוגש נגד הנאשמים כתב אישום המייחס לנאשמת עבירות של איסור התקשרות עם

קבלן כוח אדם שאינו בעל רישיון כדן לפי חוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, התשנ"ו-1996(להלן: **החוק**) ולנאשמים 2 ו-3 עבירות של הפרת חובת הפיקוח של נושא משרה.

6. בכתב האישום נטען כי ביום 27.11.2016 התקשרה הנאשמת עם חברת "סלמאן לעבודה בגובה שיפוצים ועבודות בניין בע"מ" בהסכם להספקת מנופאים (להלן: **קבלן כוח האדם**). בין החודשים **פברואר 2017 ועד דצמבר 2017** סיפק קבלן כוח האדם לנאשמת שירותים באמצעות שני מנופאים. באותה תקופה לא היה לקבלן כוח האדם רישיון לעסוק כקבלן כוח אדם כדן.

7. **ביום 16.12.2020** הגישו הנאשמים בקשה למחיקת כתב האישום מחמת פגמים שנפלו בו בהתאם לסעיפים 85 ו-149(3) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: **החסד"פ**) ומטעמים של הגנה מן הצדק בהתאם לסעיף 149(10) לחסד"פ.

טענות הצדדים

8. **הנאשמים** טענו כי כתב האישום נגדם הוגש כשנה לפני שהוגש כתב אישום נגד קבלן כוח האדם. כתב האישום נגד קבלן כוח האדם הוגש בעקבות טענותיהם בעניין. כמו כן, לאחר הגשת כתב האישום קיבל קבלן כוח האדם רישיון לעסוק בתחום, אולם הרישיון נשלל בעקבות טענותיהם. התנהלות המאשימה שמצד אחד מגישה כתב אישום נגדם בגין התקשרות עם קבלן כוח האדם ומצד שני מעניקה לו רישיון לעסוק כקבלן כוח אדם היא בעייתית. עוד נטען כי נמנעה מהם האפשרות להסדר מותנה מכיוון שהיה שיהיו בהגשת כתב אישום נוסף נגדם בגין עבירה נטענת משנת 2016. בעקבות השיהוי הוגשו נגדם שני כתבי אישום באותה תקופה, דבר המונע את האפשרות להסדר מותנה בהתאם להנחיות היועץ המשפטי לממשלה. כמו כן, הנאשמת אחראית על אתר בנייה הכולל ארבעה בניינים עם מאות יחידות דיור שהועסקו בו מאות עובדים, בעוד שכתב האישום מייחס לה עבירות בגין שני עובדים בלבד. אין לה הרשעות, קנסות או עיצומים במהלך שלוש השנים האחרונות. במקרים דומים הושגו הסדרים מותנים ולא נוהל הליך פלילי.

9. **המאשימה** טענה כי טענת הנאשמים לפגם או לפסול בכתב האישום לא ברורה וכי לא צוין באילו פגמים מדובר ומהו הפסול שנפל בכתב האישום. כמו כן, החקירה נגד המבצע העיקרי, קבלן כוח האדם בענייננו, מטבע הדברים אורכת זמן רב יותר ולכן אין מניעה שכתב האישום נגדו יוגש לאחר הגשת כתב אישום נגד המבצע המשני. בכל מקרה, קבלן כוח האדם הואשם, הורשע בהתאם להודאתו ודינו נגזר. עוד נטען כי רישיון לעסוק כקבלן כוח אדם ניתן על ידי אגף ההסדרה ולא על ידי המאשימה. ההחלטה אם להעניק רישיון, אם לאו, היא החלטה עצמאית ואין ללשכה משפטית במאשימה קשר לעניין. חשד לביצוע עבירה אין בו בהכרח כדי לשלול זכאות לקבלת רישיון כאמור. הרישיון נשלל בסופו של יום בעקבות פעולות של הרשות ללא מעורבות הלשכה המשפטית. כמו כן, לא ניתן להגיע להסדר מותנה בענייננו מכיוון שהוגש כתב אישום נוסף נגד הנאשמים. המאשימה לא פעלה באופן מכוון כדי להגיש את כתבי האישום באותה תקופה והמניעה לפנות באפיק של הסדר מותנה נובעת מהנחיות היועץ המשפטי לממשלה. אכן, מרבית ההליכים מסוג זה נסגרים בהסדר מותנה, אולם בענייננו הדבר לא אפשרי נוכח ההנחיות. עוד נטען כי מרבית הנאשמים הם אנשים נורמטיביים ולכן הפרופיל שלהם אינו יכול להוות שיקול במסגרת ההחלטה אם למחוק את כתב האישום.

התשתית המשפטית

10. תחילה נפרט את התשתית המשפטית בנוגע לביטול כתב אישום בגין פגם או פסול שנפל בו ולאחר מכן בנוגע לביטול כתב אישום מטעמים של הגנה מן הצדק.

פגם או פסול

11. הטענה המקדמית של "פגם או פסול בכתב האישום" מעוגנת בסעיף 149(3) לחסד"פ אשר כולל רשימה של טענות מקדמיות אותן רשאי הנאשם לטעון במסגרת ניהול ההליך הפלילי.

לעניין "פגם" בכתב האישום נקבע^[1] כי "....'פגם' בכתב האישום הוא פגם בפרט מהותי המבטא יסוד מיסודות העבירה או פרט חיוני להצגת התנהגות הנאשם או פרט בלעדיו לוקה הוראת התיקון בחוסר דיוק (ראו יעקב קדמי, על סדר הדין בפלילים, חלק ב', עמ' 1279 - 1280). גם בקשר לטענה מסוג זה מוסמך בית המשפט להורות על תיקון כתב האישום (סעיף 150 לחוק סדר הדין הפלילי) וגם כאן הוא יעשה כן אם יתברר כי לא נפגעה זכותו המהותית של הנאשם להגן על עצמו".

כמו כן, "פסול" בכתב האישום משמעותו היא אי עמידה בדרישות החוק בנוגע לכשרותו או תקפותו של כתב האישום, לרבות ציון פרטים אסורים במסגרתו כגון: הרשעות קודמות^[2].

הגנה מן הצדק

12. "הגנה מן הצדק" היא יציר הפסיקה. דוקטרינה זו מכירה בסמכותה של הערכאה השיפוטית לבטל כתב אישום שהגשתו או בירורו עומדים בסתירה לעקרונות של צדק והגינות משפטית. מקורה הוא במשפט המקובל האנגלי והוא אומצה במשפט הישראלי בפסיקת בית המשפט העליון בעניין יפת^[3]. באותו עניין נפסק שאמת המידה להחלת הגנה מן הצדק היא "התנהגות בלתי נסבלת של הרשות".

13. בעניין בורוביץ^[4] הקל בית המשפט העליון באמת המידה הנדרשת להחלת הגנה מן הצדק. נפסק כי ההגנה תחול כאשר ניהול ההליך הפלילי פוגע באופן ממשי בתחושת הצדק וההגינות, כפי שהן נתפסות בעיני הערכאה השיפוטית. וכך פסק בית המשפט העליון:

"עיקר עניינה של ההגנה מן הצדק הוא בהבטחת קיומו של הליך פלילי ראוי, צודק והוגן. בעיקרון עשויה אפוא ההגנה לחול בכל מקרה שבו קיומו של ההליך הפלילי פוגע באופן ממשי בתחושת הצדק וההגינות כפי שזו נתפסת בעיניו של בית-המשפט. מטרת החלתה של ההגנה היא לעשות צדק עם הנאשם, ולא לבוא חשבון עם רשויות האכיפה על מעשיהן הנפסדים. ואולם לרוב (אם כי לא תמיד) תיוחס הפגיעה בצדקותו ובהגינותו של ההליך הפלילי להתנהגות נפסדת של הרשויות, ובמקרים כאלה אכן מוטל על בית-המשפט לבקר את מהלכיהן. ברם לא כל מעשה נפסד שעשו הרשויות החוקרת או המאשימה או רשות מעורבת אחרת יצדיק את המסקנה שדין האישום להתבטל מטעמי הגנה מן הצדק בין מפני שבאיזון בין האינטרסים

הציבוריים המתנגשים גובר העניין שבקיום המשפט, ובין (וזה כמדומה המצב השכיח) מפני שבידי בית-המשפט מצויים כלים אחרים לטיפול בנפסדות מהלכיהן של הרשויות. ביטולו של הליך פלילי מטעמי הגנה מן הצדק מהווה אפוא מהלך קיצוני שבית-המשפט אינו נזקק לו אלא במקרים חריגים ביותר. בדרך-כלל יידרש הנאשם להראות שהתקיים קשר סיבתי בין התנהגות הנפסדת של הרשויות לבין הפגיעה בזכויותיו, עם זאת אין לשלול אפשרות שהפגיעה בתחושת הצדק וההגנות תיוחס לא להתנהגות שערורייתית של הרשויות, אלא למשל לרשלנותן, או אף לנסיבות שאינן תלויות ברשויות כל-עיקרן אך המחייבות, ומבססות, בבירור את המסקנה כי במקרה הנתון לא יהיה ניתן להבטיח לנאשם קיום משפט הוגן, או שקיומו של ההליך הפלילי יפגע באופן ממשי בתחושת הצדק וההגנות. אך נראה כי מצב דברים כזה אינו צפוי להתרחש אלא במקרים חריגים ביותר.

ההכרעה בשאלה אם המקרה שלפני בית-המשפט מצדיק את החלתה של הגנה מן הצדק, אמורה לשקף איזון נאות בין מכלול הערכים, העקרונות והאינטרסים השונים הכרוכים בקיומו של ההליך הפלילי. מן העבר האחד ניצבים האינטרסים התומכים בהמשך קיומו של ההליך, ובהם העמדת עבריינים לדין ומיצוי הדין עמהם; הוצאת האמת לאור; קיומם של מנגנוני גמול, הרתעה וענישה; שמירה על ביטחון הציבור; הגנה על זכויותיו של הקורבן הנפגע. ומן העבר השני ניצבים האינטרסים השוללים, במקרה הקונקרטי, את המשך קיומו של ההליך, ובהם הגנה על זכויות היסוד של הנאשם; פסילת מהלכיה הנפסדים של הרשות והרתעתה מפני נקיטת מהלכים דומים בעתיד; שמירה על טוהר ההליך השיפוטי; שמירת אמון הציבור בבית-המשפט" (ההדגשות הוספו - ק.כ.).

בהמשך פסק הדין נפסקו אמות המידה למקרים שבהם יש להחיל הגנה מן הצדק, בזו הלשון:

"שאלת החלתה של הגנה מן הצדק על מקרה נתון טעונה בחינה בת שלושה שלבים: בשלב הראשון על בית-המשפט לזהות את הפגמים שנפלו בהליכים שננקטו בעניינו של הנאשם ולעמוד על עוצמתם במנותק משאלת אשמו או חפותו. בשלב השני על בית-המשפט לבחון אם בקיומו של ההליך הפלילי חרף הפגמים יש משום פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגנות. בשלב זה נדרש בית-המשפט לאזן בין האינטרסים השונים, שהעיקריים שבהם פורטו לעיל, תוך שהוא נותן דעתו על נסיבותיו הקונקרטיות של ההליך שבפניו. בתוך כך עשוי בית-המשפט לייחס משקל, בין היתר, לחומרת העבירה המיוחסת לנאשם; לעוצמת הראיות (הלכאוריות או המוכחות) המבססות את אשמתו; לנסיבותיהם האישיות של הנאשם ושל קורבן העבירה; למידת הפגיעה ביכולתו של הנאשם להתגונן; לחומרת הפגיעה בזכויות הנאשם ולנסיבות שהביאו לגרימתה; למידת האשם הרובץ על כתפי הרשות שפגעה בהליך או בנאשם וכן לשאלה אם הרשות פעלה בזדון או בתום-לב. ברי כי בגיבוש האיזון בין השיקולים הנגדיים ייחס בית-המשפט לכל אחד מהשיקולים את המשקל היחסי הראוי לו בנסיבותיו הקונקרטיות של המקרה הנתון. כך למשל ככל שמעשה העבירה חמור יותר, יגבר משקלו של האינטרס הציבורי שבהעמדה לדין, וככל שמעשה הרשות שערורייתי יותר, ופגיעתו בנאשם ובזכויותיו חמורה יותר, יגבר משקלו של האינטרס הציבורי שבשמירת זכויותיו של הנאשם ובריסון כוחה של הרשות. בשלב השלישי, מששוכנע בית-המשפט כי קיומו של ההליך אכן כרוך בפגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגנות, עליו לבחון אם לא ניתן לרפא את הפגמים שהתגלו באמצעים מתונים ומידתיים יותר מאשר ביטולו של כתב-האישום. בין היתר, עשוי בית-המשפט לקבוע כי הפגיעה שנגרמה לנאשם, אף שאינה מצדיקה את ביטול כתב האישום שהוגש נגדו, מצדיקה היא את ביטולם של אישומים

ספציפיים, או תהא ראויה להישקל לטובתו בקביעת עונשו, אם יורשע. כך עשוי בית-המשפט לקבוע כי תיקון הפגיעה יכול שייעשה במסגרת בירורו של המשפט, כגון בבירור שאלת קבילותה של ראייה שהוגשה תוך שימוש באמצעים פסולים.

דוקטרינת ההגנה מן הצדק עשויה לחול, בין היתר, אם שוכנע בית-המשפט בצדקת טענתו של הנאשם כי ההחלטה להעמידו לדין חרגה בבירור ממתחם הסבירות. לעניין אופי הביקורת שבידי בית-המשפט פלילי לקיים על צדקת הגשתו של כתב-אישום, נבקש להעיר: החלטה 'שגויה' להגיש כתב-אישום - כמוה כהחלטה 'שגויה' שלא להגישו - נתונה, גם היא, לביקורתו של בית-המשפט הגבוה לצדק. אך לא פעם נפסק, כי תרופתו הרגילה של נאשם המבקש להשיג על סבירות האשמתו היא בטענת 'הגנה מן הצדק' שהמסגרת המתאימה לבירורה הוא ההליך הפלילי גופו... אף במובחן מביקורתו של בית-המשפט הגבוה לצדק, בחינת סבירות שיקול-דעתה של הרשות המאשימה על-ידי הערכאה הפלילית עשויה להקיף גם את השאלה אם בנסיבות העניין הנתון יש בהגשת כתב-האישום כדי לפגוע באופן חריף בתחושת הצדק וההגינות. לכאורה הרי זה מבחן רחב וגמיש. אין תימה - ואפשר שדווקא משום כך - הפעלתו הלכה למעשה, היאה למקרים יוצאי-דופן, מחייבת זהירות רבה" (ההדגשות הוספו - ק.כ.).

14. ביום 15.5.2007 תוקן סעיף 149 לחוק סדר הדין הפלילי העוסק בטענות המקדמיות אותן הנאשם רשאי להעלות והוסף עילת הגנה מן הצדק. וזהו נוסח הסעיף המתוקן:

"לאחר תחילת המשפט רשאי הנאשם לטעון טענות מקדמיות, ובהן -

.....

(10) הגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית".

15. בעניין **טגר בע"מ** [5] דן בית הדין בתיקון לחוק והבהיר שעל טענת הגנה מן הצדק חל סעיף 150 לחוק סדר הדין הפלילי הקובע שאם **"נתקבלה טענה מקדמית, רשאי בית המשפט לתקן את כתב האישום או לבטל את האישום..."** מכאן, שקבלת טענה זו לא מובילה בהכרח לביטול האישום.

בית המשפט העליון הוסיף כי על הערכאה השיפוטית לפעול באופן הבא:

"עיגונה של ההגנה מן הצדק בחוק מפורש והעדפת מבחן 'הסתירה המהותית' על פני מבחנים מצמצמים יותר, אפשר ויסמנו נכונות להרחיב במידת מה את תחומה של ההגנה. עם זאת, נראה כי המחוקק לא התכוון להביא לשינוי דרמטי באופייה של ההגנה. מבין ההצעות השונות שעמדו בפני הוועדה... מבחן 'הסתירה המהותית' אומץ בסופו של דבר בתיקון לחוק הוא הקרוב ביותר באופיו למבחן 'הפגיעה הממשית' שנקבע בפרשת בורוביץ. לא פגיעה חמורה, ואף לא קיצונית, אלא פגיעה מהותית שהולמת כאמור את 'הרף המרוכך' שבפרשת בורוביץ. לפיכך, ספק אם יש בכניסתו של התיקון לחוק משום מהפכה בהשוואה למצב הקיים מאז הלכת בורוביץ. הגנה מן הצדק, כך נראה, הייתה ונותרה טענה שיש לקבל

במקרים חריגים בלבד. עם זאת, אין בדעתי לקבוע מסמרות בשאלה האם הביא עימו התיקון לחוק שינוי בנקודת האיזון, שכן, כפי שנראה, אין הדבר נצרך לענייננו. אבקש להותיר שאלה זו לעת מצוא, אשר אני מניחה שאינה רחוקה. באשר לשלבי הבחינה בהם יש להעביר את טענת ההגנה מן הצדק, נראה שאין סיבה לשנות מהמבחן התלת שלבי שנקבע בפרשת בורוביץ".

הכרעה

16. **לאחר ששקלתי את טענות הצדדים מצאתי כי דין הבקשה להידחות, כפי שיפורט להלן.**

17. **ראשית**, טענת הנאשמים לפגם או פסול שנפלו בכתב האישום היא טענה כללית. סעיף 85 לחסד"פ קובע מהם הפרטים שצריכים להיכלל בכתב האישום - שם הערכאה השיפוטית אליה מוגש כתב האישום, זהות הגורם המאשים, שם הנאשם ומענו, תיאור העובדות המבססות את העבירה תוך ציון מקום וזמן העבירה ככל שהדבר מתאפשר, הוראות החוק שלפיו מואשם הנאשם, ושמות עדי התביעה. מעיון בכתב האישום עולה שכל הפרטים הנדרשים נכללים בכתב האישום שהוגש. הנאשמים לא הצביעו על פגמים שנפלו בכתב האישום ולא העלו כל טענה בנוגע לכשרותו או לתקפותו של כתב האישום. לפיכך, אין להורות על מחיקת כתב האישום מחמת פגם או פסול.

18. **שנית**, לא שוכנעתי שהגשת כתב האישום נגד קבלן כוח האדם לאחר הגשת כתב האישום בהליך זה מהווה התנהלות בלתי תקינה של המאשימה. המאשימה הסבירה שחקירה של קבלן כוח אדם אורכת זמן רב יותר מאשר חקירה של מזמיני שירות ולכן סביר שכתב האישום נגדו יוגש מאוחר יותר. הנאשמים לא הפריכו טענה זו ולא הראו שהמאשימה פעלה באופן שונה בעניינם ושככלל היא מגישה כתבי אישום נגד קבלני כוח האדם תחילה ורק לאחר מכן נגד מזמיני השירות. לפיכך, העובדה שכתב האישום נגד הנאשמים הוגש לפני הגשת כתב האישום נגד קבלן כוח האדם אינה מצביעה על התנהלות לקויה של המאשימה.

כמו כן, לא הוכח שכתב האישום נגד קבלן כוח האדם הוגש בעקבות טענות הנאשמים ולא בעקבות חקירת המאשימה. כמו כן, אף אם הדבר היה מוכח, העובדה שהוגש בסופו של יום כתב אישום נגד קבלן כוח האדם והוא הורשע בהתאם להודאתו, יש בה כדי לרפא את הפגם, ככל שהדבר מהווה פגם, שכן ההלכה היא שלא כל פגם יביא לביטול כתב האישום ויש לערוך איזון בין האינטרסים השונים ולבחון אם ניתן לרפא פגם זה תוך ניהול ההליך הפלילי. בנסיבות אלה, לא מצאנו שנפל פגם בהתנהלות המאשימה המצדיק את מחיקת כתב האישום נגד הנאשמים.

כך הוא הדבר גם בנוגע למתן רישיון לקבלן כוח האדם במועד מאוחר יותר. מעובדות כתב האישום עולה כי בתקופה הרלוונטית לא היה לקבלן כוח האדם רישיון לעסוק בתחום. לפיכך, מתן רישיון לקבלן כוח האדם במועד מאוחר יותר, אינו מצביע על פגם בכתב האישום.

לכך יש להוסיף כי כפי שהבהירה המאשימה היא אינה הגורם האחראי למתן או לשלילת רישיון לעסוק כקבלן כוח אדם. כמו כן, חשד לעבר פלילי אין בו בהכרח כדי לשלול את מתן הרישיון, כפי שעולה ממסמך "**הנחיות להגשת**

בקשה לרשיון חדש - קבלן כוח אדם/שירות^[6]. באותו מסמך צוין כי אחד התנאים לקבלת הרשיון הוא היעדר **הרשעות** בחמש השנים שקדמו למועד הגשת הבקשה בעבירות שיש עמן קלון או שמפאת חומרתן או נסיבותיהן אין להעניק למבקש רשיון. בנסיבות אלה, אין במתן הרשיון לקבלן כוח האדם בתקופה מאוחרת לתקופה מושא כתב האישום כדי להצביע על התנהלות לקויה מצד המאשימה המצדיקה את ביטול כתב האישום.

19. **שלישית**, לא עלה בידי הנאשמים להוכיח ולו ראשית ראיה לאכיפה בררנית נגדם. אין מחלוקת שמרבית התיקים מסוג זה נסגרים בהסדר מותנה ולא בניהול הליך פלילי. עם זאת, הדבר אינו אפשרי בענייננו מכיוון שנגד הנאשמים מתנהל הליך פלילי נוסף. בהתאם להנחיות היועץ המשפטי לממשלה מס' 4.3042 **"נוהל והנחיות להפעלת תיקון 66 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב 1982 - 'הסדר מותנה'"** אחד מתנאי הסף להסדר מותנה הוא ש"**לחשוד אין עבר פלילי בחמש השנים שלפני ביצוע העבירה הנושאה בהסדר; לחשוד אין**

חקירות או משפטים פליליים תלויים ועומדים בעניינו במשטרה או באותה הרשות, שאינם חלק מההסדר; לא נערך הסדר מותנה עם החשוד בחמש השנים שלפני ביצוע העבירה הנושאה בהסדר". מכאן שהמאשימה פעלה בהתאם להנחיות בעניינם של הנאשמים ומסיבה זו נדחתה בקשתם להסדר מותנה.

הנאשמים לא הוכיחו כי במקרים דומים שבהם הוגשו שני כתבי אישום נגד נאשמת, קיבלה המאשימה בקשות להסדר מותנה ולא ניהלה הליכים פליליים.

כמו כן, לא מצאנו כי עלה בידי הנאשמים להראות שהמאשימה השתתה ביועץ בהגשת כתב האישום הנוסף על מנת שלא ניתן יהיה להגיע עימם להסדר מותנה. לכך יש להוסיף כי בהתאם להנחיות היועץ המשפטי לממשלה ממילא לא ניתן היה לפעול באפיק של הסדר מותנה גם אם כתב האישום הנוסף היה מוגש במועד מוקדם יותר מכיוון שאם היו מורשעים היה מדובר במקרה שבו יש להם עבר פלילי בחמש השנים שלפני ביצוע העבירה מושא הליך זה.

בנסיבות אלה, לא מצאנו שיש להורות על מחיקת כתב האישום מטעמים של אכיפה בררנית.

20. **רביעית**, לא מצאתי שיש בנסיבותיה האישיות של הנאשמת כדי לתמוך בטענה שניהול ההליך הפלילי נגדה יביא לפגיעה בתחושת הצדק וההגינות. נסיבותיה האישיות של הנאשמת - היעדר עבר פלילי, העסקת מאות עובדים באתר בעוד שכתב האישום מתייחס לשני עובדים בלבד, שמירה על תנאי עבודתם של העובדים והתנהלותה - עשויות לשמש שיקולים בעת קביעת גזר דינה, ככל שתורשע, אולם אין בהם כדי להצביע על התנהלות שרירותית ובלתי סבירה של המאשימה.

21. בנסיבות העניין, לא מצאתי שנפל פגם או פסול בכתב האישום או בהתנהלות המאשימה ולכן הגעתי למסקנה שאין להורות על מחיקת כתב האישום ושניהול ההליך הפלילי נגד הנאשמים אינו עומד בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית.

22. הבקשה לביטול כתב האישום מחמת פגם או פסול בכתב האישום ומטעמים של הגנה מן הצדק - נדחית.

23. יוזכר כי דיון ההוכחות יתקיים ביום 27.5.2021 בשעה 09:00.

ניתנה היום, י"ב שבט תשפ"א, (25 ינואר 2021), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.

[1] ע"פ (ארצי) 43/10 אלוניאל בע"מ נ' מדינת ישראל (24.1.2013).

[2] יעקב קדמי, על סדר הדין בפלילים, חלק ב', עמ' 1280.

[3] ע"פ 3737/94 יפת נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2) 221 (1996).

[4] ע"פ 4885/02 בורוביץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(6) 776 (2005).

[5] ע"פ 5672/07 טגר בע"מ נ' מדינת ישראל, (21.10.2007).

[6] נספח ה' לבקשה.